20. helmikuuta 2019

Lausunto ihotautien ja allergologian erikoistumispalveluiden suorittamisesta

Lausunnon antaja: Keskussairaaloiden ihotautien ylilääkärit

Osoitetaan: Sosiaali- ja terveysministeriö, erikoissairaanhoidosta vastaava lääkintöneuvos, hyvinvointi ja palveluyksikön osastopäällikkö

Suomen ihotautilääkäriyhdistyksen jäsenlehden (1/2019) pääkirjoituksessa todettiin, että Suomen ihotautilääkäriyhdistys (SILY) on lausumassaan ministeriölle suosittanut keskussairaalapalvelujakson vuoden mittaisen palvelun pakollisuuden poistamisesta erikoistumisasetuksesta. Asiaa perusteltiin sillä, että keskussairaaloissa ihotautien erikoistumisvirat eivät riitä erikoistuvien kouluttamiseen. Lausuma annettiin kuulematta keskussairaaloiden ihotautiklinikoiden ylilääkäreitä. SILY edustaa Suomen ihotautilääkäreitä, minkä vuoksi haluamme korjata SILYn nimissä annettua yksipuolista lausumaa.

Tällä hetkellä ihotautien ja allergologian erikoistumiskoulutusta annetaan yliopistosairaaloiden lisäksi 14 keskussairaalassa ja Lohjan sairaalassa. Erikoistumisopintoja keskussairaalapalveluista kertyy aluekohtaisesti yleensä 1 – 2 vuotta. Keskussairaaloiden tarjoama koulutus on erikoistuvakohtaisesti räätälöityä ja laadukasta, minkä lisäksi ammatillisiin koulutuksiin pääsy on sujuvaa. Yksilöllisen ohjauksen ansiosta potilaiden hoidolliset ja sairauksien diagnostiset taidot pääsevät kehittymään nopeasti.

Keskussairaaloissa on enemmän erikoistumispaikkoja, kuin virkapohjia tarkastelemalla näyttää. Erikoistuvien lääkäreiden virat on usein jaettu vastuualuetasoille, joista niitä joustavasti voidaan jakaa vastuualueen sisällä kullekin erikoisalalle. Yksikkökohtaisten erikoistumisvirkojen puute ei ole heikentänyt erikoistuvien lääkäreiden palkkaamista ihotaudeille vaan päinvastoin on tehnyt siitä kustannustehokasta. Oleellista erikoistujille on jatkuva erikoislääkärin konsultoinnin mahdollisuus, laadukas opetus ja mutkaton yhteistyö keskussairaalan ja yliopiston välillä, jotta erikoistumistie on sujuva ja vaihto keskussairaalapalvelusta yliopistopalveluun ja päinvastoin onnistuu viiveettä. Tällä hetkellä ihotauteihin erikoistuvat jonottavat yliopistosairaalajaksolle pääsyä ilman varmuutta aikataulusta.

Keskussairaaloissa viran saanti erikoistuvan lääkärin kouluttamiseen ei ole ollut eikä näytä tulevaisuudessa olevan kouluttamista rajoittava tekijä. Sen sijaan keskussairaaloiden ylilääkärit ilmaisevat huolensa siitä, miten jatkossa käy, jos erikoistumispalvelut keskitetään ruuhkautuneisiin yliopistosairaaloihin. Tunnetusti erikoislääkärit hakeutuvat valmistumisensa jälkeen töihin aikaisemmin tutuiksi tulleisiin paikkoihin. Potilaat jäävät ilman hoitoa, jos päteviä erikoislääkäreitä ei saada maakuntakeskuksiin. On myös todettava, että niin keskussairaaloissa kuin yliopistossa erikoistuvien lääkäreiden työpanos alueen potilaiden hoidossa on merkittävä jo koulutusvaiheessa.

Erikoisalakohtaista asetusta uudistettaessa on selkeästi tuettava erikoistumispalveluiden suorittamista maakuntakeskuksissa joustavalla tavalla. Pakollinen erikoistumispalvelu keskussairaalassa ei ole hidaste erikoistumisopinnoille, vaan vahvuus ihotautipotilaiden hoidossa tulevaisuudessa.

Kunnioittavasti,

Mirja Tuomiranta Seinäjoki	Pekka Leinonen Kajaani	Arja Teho Savonlinna	Tiina Ilves Mikkeli
Anna Hannuksela-Svahn Kotka	Johanna Hagman Vaasa	Renata Kaminska Kokkola	Ulla Tuovinen Lahti
Ari Much Rovaniemi	Katja Vähävihu Hämeenlinna	Elina Alatalo Lappeenranta	Satu Wastimo Joensuu
Johanna Höök-Nikanne Lohja	Talvikki Eskelinen Pori	Piia Sarajärvi Kemi	